Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 26. marca 2026*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranné známky – Smernica 2008/95/ES – Článok 3 ods. 1 písm. g) – Dôvody zamietnutia zápisu alebo neplatnosti ochrannej známky – Ochranná známka, ktorá môže klamať verejnosť – Luxusné kožené výrobky – Ochranná známka zahŕňajúca číselný údaj, ktorý príslušná skupina verejnosti vníma ako číselný údaj označujúci rok založenia podniku – Evokovanie dlhodobého know-how, ktoré priznáva dotknutému tovaru záruku kvality a obraz prestíže, z dôvodu, že tento rok je dávno minulý – Klamlivé údaje o vlastnostiach tovaru“

Vo veci C-412/24,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) z 5. júna 2024 a doručený Súdnemu dvoru 10. júna 2024, ktorý súvisí s konaním:

Fauré Le Page Maroquinier SAS,

Fauré Le Page Paris SAS

proti

Goyard ST-Honoré SAS,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory C. Lycourgos, sudcovia O. Spineanu-Matei, S. Rodin (spravodajca), N. Piçarra a N. Fenger,

generálny advokát: N. Emiliou,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Fauré Le Page Maroquinier SAS a Fauré Le Page Paris SAS, v zastúpení: E. de Lamaze, avocat,

– Goyard ST-Honoré SAS, v zastúpení: M. Le Guerer, avocat,

* Jazyk konania: francúzština.

– francúzska vláda, v zastúpení: B. Dourthe, T. Stéhelin a E. Timmermans, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: C. Auvret a P. Němečková, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta 27. novembra 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, 2008, s. 25).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami Fauré Le Page Maroquinier SAS a Fauré Le Page Paris SAS na jednej strane a spoločnosťou Goyard ST-Honoré SAS na druhej strane vo veci platnosti dvoch národných ochranných známok, ktorých majiteľom je Fauré le Page Paris, z dôvodu ich údajne klamlivej povahy.

Právny rámec

Právo Únie

3 Smernica 2008/95 bola s účinnosťou od 15. januára 2019 zrušená a nahradená smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 336, 2015, s. 1). Vzhľadom na dátum skutkových okolností sporu vo veci samej sa však na tento spor naďalej uplatňuje smernica 2008/95.

4 Článok 3 smernice 2008/95, nazvaný „Dôvody pre zamietnutie alebo neplatnosť“, v odseku 1 písm. g) stanovoval:

„Do registra nebudú zapísané, alebo ak už sú zapísané, vyhlásia sa za neplatné:

…

g) ochranné známky, ktoré môžu klamať verejnosť, napríklad pokiaľ ide o povahu, kvalitu alebo zemepisný pôvod tovaru alebo služieb.“

Francúzske právo

5 Článok L. 711-3 písm. c) code de la propriété intellectuelle (Zákonník duševného vlastníctva), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej, stanovuje:

„Ako ochranná známka alebo prvok ochrannej známky nemôže byť prijaté označenie:

…

c) ktoré môže klamať verejnosť, najmä pokiaľ ide o povahu, kvalitu alebo zemepisný pôvod tovaru alebo služby.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

6 Maison Fauré Le Page, spoločnosť založená podľa francúzskeho práva, ktorá od roku 1716 v Paríži (Francúzsko) vykonávala činnosť nákupu a predaja zbraní, munície a koženého príslušenstva, bola zrušená 27. novembra 1992, čo viedlo k prevodu jej majetku na jej jediného akcionára, spoločnosť Saillard.

7 Fauré Le Page Paris je spoločnosť založená podľa francúzskeho práva, ktorá je zapísaná do obchodného registra v Paríži od 14. októbra 2009. Dňa 29. októbra 2009 získala od spoločnosti Saillard francúzsku ochrannú známku „Fauré Le Page“, ktorej prihlášku táto spoločnosť podala 5. júna 1989, pokiaľ ide o označenie najmä tovarov, ako sú „sečné a bodné zbrane; strelné zbrane a ich časti; munícia a projektily; výbušniny; strelecké podpery; nábojnice; koža a imitácie kože; kufre a cestovné tašky“.

8 Dňa 17. júna 2011 podala Fauré Le Page Paris prihlášku týkajúcu sa dvoch francúzskych ochranných známok obsahujúcich údaj „Fauré Le Page Paris 1717“, pokiaľ ide najmä o tovary, ako sú „koža a imitácie kože; kufre a cestovné tašky; cestovné tašky; kabelky“.

9 Dňa 26. októbra 2012 Goyard ST-Honoré, spoločnosť založená podľa francúzskeho práva, ktorá vyrába a uvádza na trh cestovné potreby a kožené výrobky, podala žalobu proti spoločnostiam Fauré Le Page Paris a Fauré Le Page Maroquinier (ďalej spoločne len „spoločnosti Fauré Le Page“), pričom táto posledná uvedená spoločnosť je majiteľkou ochranných známok Fauré Le Page Paris 1717, ktorou sa domáhala zrušenia týchto ochranných známok z dôvodu ich údajne klamlivej povahy.

10 Rozsudkom zo 4. októbra 2016 Cour d’appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) zamietol odvolanie podané spoločnosťou Goyard ST-Honoré proti prvostupňovému rozsudku, ktorým bola jej žaloba zamietnutá.

11 Rozsudkom z 27. júna 2018 Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) tento rozsudok zrušil.

12 Rozsudkom z 23. novembra 2021, v nadväznosti na vrátenie veci zo strany Cour de cassation (Kasačný súd), Cour d’appel de Paris (Odvolací súd Paríž) vyhlásil sporné ochranné známky za neplatné z dôvodu vážneho rizika klamania spotrebiteľa.

13 V tomto rozsudku Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) konštatoval, že výraz „Paríž 1717", ktorý je obsiahnutý v sporných ochranných známkach, evokuje miesto a dátum založenia spoločnosti Maison Fauré Le Page a môže viesť verejnosť k presvedčeniu o kontinuite činnosti od roku 1717 a o prenose know-how z pôvodného podniku na Fauré Le Page Paris, čo vo vnímaní dotknutej verejnosti predstavuje záruku kvality tovaru označeného týmito ochrannými známkami. Tento súd okrem toho uviedol, že Maison Fauré Le Page ukončila svoju činnosť nákupu a predaja zbraní, munície a príslušenstva v roku 1992, v dôsledku čoho Fauré Le Page Paris, založená v roku 2009, nepokračuje v činnosti pôvodného podniku. Uvedený súd dodal, že zavedenie veľmi starého know-how bolo pre priemerného spotrebiteľa luxusných kožených výrobkov, akým je tovar uvádzaný na trh spoločnosťami Fauré Le Page, rozhodujúcim prvkom pri jeho rozhodnutí o kúpe.

14 Spoločnosti Fauré Le Page podali proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Cour de cassation (Kasačný súd), ktorý je vnútroštátnym súdom predkladajúcim návrh na začatie prejudiciálneho konania.

15 Pred týmto súdom spoločnosti Fauré Le Page najmä tvrdia, že na to, aby sa ochranná známka považovala za klamlivú, musí byť spôsobilá klamať spotrebiteľa, pokiaľ ide o vlastnosti tovarov alebo služieb označených touto ochrannou známkou, a nie o vlastnosti jej majiteľa. Sporné ochranné známky však neopisujú žiadnu špecifickú vlastnosť kožených výrobkov označených týmito ochrannými známkami, ale obmedzujú sa nanajvýš na vyjadrenie všeobecnej predstavy o kvalite, v dôsledku čoho ich nemožno považovať za klamlivé v zmysle článku 3 ods. 1 písm. g) smernice 2008/95, ktorý bol do francúzskeho práva prebratý článkom L-711-3 písm. c) code de la propriété intellectuelle (Zákonník duševného vlastníctva).

16 Predkladajúci vnútroštátny súd zastáva názor, že výklad Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž), podľa ktorého sa za klamlivé považuje oznamovanie prostredníctvom označenia prihláseného ako ochranná známka nepravdivých informácií o podniku, ktorý uvádza na trh tovar alebo služby označené touto ochrannou známkou, z ktorého priemerný spotrebiteľ vyvodzuje, že tento tovar alebo služby majú osobitnú kvalitu alebo prestíž, môže byť zlučiteľný s článkom 3 ods. 1 písm. g) smernice 2008/95.

17 Okrem toho podľa tohto súdu sa klamlivá povaha ochrannej známky neobmedzuje na klamlivú informáciu o samotných vlastnostiach tovaru alebo služieb označených touto ochrannou známkou, ale môže vyplývať aj z vlastností samotného podniku, ktorý je majiteľom ochrannej známky, najmä z jeho dlhodobej tradície, keďže spotrebiteľ môže z takto poskytnutej nepravdivej informácie vyvodiť, že tovar označený uvedenou ochrannou známkou má určité vlastnosti alebo má určitú prestíž, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie o kúpe.

18 V tejto súvislosti uvedený súd pripomína, že podľa rozsudku z 23. apríla 2009, Copad (C-59/08, EU:C:2009:260, body 24 až 26), sa kvalita prestížnych výrobkov má posudzovať nielen na základe ich materiálových vlastností, ale aj s prihliadnutím na výzor a prestížny obraz, ktoré vytvárajú luxusný dojem.

19 Okrem toho, hoci predkladajúci vnútroštátny súd uznáva, že rozsudok z 30. marca 2006, Emanuel (C-259/04, EU:C:2006:215), možno vykladať v tom zmysle, že ochranná známka nemôže klamať verejnosť, ak sa údajná nepravdivá informácia, ktorú poskytuje, týka podniku, ktorý vyrába tovar, a nie samotného tovaru, uvádza, že tento rozsudok sa týkal osobitného prípadu ochrannej známky tvorenej menom tvorcu, v dôsledku čoho úvahy uvedené Súdnym dvorom v uvedenom rozsudku nemožno nevyhnutne rozšíriť nad rámec okolností vlastných tejto veci.

20 Podľa predkladajúceho vnútroštátneho súdu z posúdení Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž) vyplýva, že tovar uvádzaný na trh spoločnosťami Fauré Le Page patrí do odvetvia luxusných kožených výrobkov, že príslušná skupina verejnosti vníma sporné ochranné známky tak, že ich majiteľ si nepravdivo uplatňuje dlhodobú tradíciu v tomto odvetví počas viacerých storočí a že takto sprostredkovaná nesprávna informácia môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľov o kúpe tovaru označeného jednou z týchto ochranných známok, keďže spotrebitelia luxusných kožených výrobkov prikladajú osobitný význam histórii a dlhodobej tradícii podniku, ktorý ich uvádza na trh, a vyvodzujú z toho, že tieto výrobky majú osobitnú kvalitu alebo prestíž.

21 Za týchto okolností Cour de cassation (Kasačný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 3 ods. 1 písm. g) smernice [2008/95] vykladať v tom zmysle, že uvedenie vymysleného dátumu v ochrannej známke, ktoré poskytuje nepravdivé informácie o dlhodobej tradícii, serióznosti a know-how výrobcu produktov, a teda o niektorej z nemateriálových vlastností uvedených tovarov, umožňuje konštatovať existenciu skutočného klamania alebo dostatočne závažného nebezpečenstva klamania spotrebiteľa?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, má sa tento článok vykladať v tom zmysle, že:
   a) ochrannú známku možno považovať za klamlivú, ak existuje nebezpečenstvo, že spotrebiteľ tovarov a služieb, ktoré označuje, verí, že majiteľ tejto ochrannej známky má dlhodobú stáročnú tradíciu vo výrobe týchto tovarov, čo im dodáva imidž prestíže, hoci to tak nie je;
   b) na preukázanie existencie skutočného klamania alebo dostatočne závažného nebezpečenstva klamania spotrebiteľa, od ktorého závisí konštatovanie o klamlivej povahe ochrannej známky, je potrebné, aby ochranná známka predstavovala dostatočne špecifické označenie prípadných vlastností tovarov a služieb, pre ktoré je zapísaná, tak, že dotknutý spotrebiteľ je vedený veriť tomu, že tovary a služby majú určité vlastnosti, ktoré v skutočnosti nemajú?“

O prejudiciálnych otázkach

22 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa predkladajúci vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 písm. g) smernice 2008/95 vykladať v tom zmysle, že ak ochranná známka obsahuje číselný údaj, ktorý môže príslušná skupina verejnosti vnímať tak, že označuje rok založenia podniku, a z dôvodu, že tento rok je dávno minulý, evokuje dlhoročné know-how poskytujúce záruku kvality a prestížny obraz tovaru, pre ktorý je ochranná známka zapísaná, hoci know-how s takýmto časovým rozsahom neexistuje, možno z toho vyvodiť, že táto ochranná známka môže klamať verejnosť v zmysle tohto ustanovenia.

23 Podľa článku 3 ods. 1 písm. g) smernice 2008/95 do registra nebudú zapísané, alebo ak už sú zapísané, vyhlásia sa za neplatné ochranné známky, ktoré môžu klamať verejnosť, napríklad pokiaľ ide o povahu, kvalitu alebo zemepisný pôvod tovaru alebo služieb.

24 Treba pripomenúť, že na to, aby bolo možné v súlade s týmto ustanovením konštatovať, že ochranná známka bola zapísaná v rozpore s dôvodom zamietnutia týkajúcim sa rizika klamania, treba preukázať, že označenie prihlasované s cieľom jeho zapísania ako ochrannej známky predstavuje samo osebe také riziko, pričom neskoršie používanie uvedeného označenia nie je relevantné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. júna 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, body 55 a 56).

25 Okrem toho neplatnosť na základe uvedeného ustanovenia predpokladá, že sa na základe okolností prejednávanej veci konštatuje existencia skutočného klamania alebo dostatočne závažného rizika klamania verejnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. marca 2006, Emanuel, C-259/04, EU:C:2006:215, bod 47, ako aj z 8. júna 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 54).

26 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 33 až 41 svojich návrhov a ako to vyplýva tak zo znenia článku 3 ods. 1 písm. g) smernice 2008/95, ktorý obsahuje demonštratívny výpočet vlastností tovaru alebo služieb, ako aj z cieľa tohto ustanovenia, ktorým je zamerať sa na klamanie vlastné označeniu zapísanému ako ochranná známka alebo prihlásenému na tento účel, konštatovanie, podľa ktorého ochranná známka „môže klamať verejnosť“ v zmysle uvedeného ustanovenia, sa musí zakladať na klamaní vo vzťahu k vlastnosti tovaru alebo služieb označených touto ochrannou známkou. Dôvod pre zamietnutie zápisu a neplatnosť uvedený v článku 3 ods. 1 písm. g) smernice 2008/95 preto nemožno uplatniť najmä v prípadoch, keď predmetná ochranná známka môže klamať verejnosť vo vzťahu k vlastnosti jej majiteľa, a nie vo vzťahu k vlastnosti tovaru alebo služieb, ktoré označuje.

27 Hoci sa v prejednávanej veci, ako vyplýva z bodu 13 tohto rozsudku, Cour d’appel de Paris (Odvolací súd Paríž) domnieval, že označenie spájajúce rok s mestom môže vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti evokovať dátum a miesto založenia majiteľa ochrannej známky, tieto dva prvky samy osebe nepredstavujú vlastnosti tovaru uvádzaného na trh spoločnosťami Fauré Le Page.

28 Ako však vyplýva z bodu 20 tohto rozsudku, tento súd tiež zastával názor, že tento tovar patrí do odvetvia luxusných kožených výrobkov, že príslušná skupina verejnosti vníma sporné ochranné známky tak, že ich majiteľ nepravdivo uplatňuje dlhodobú tradíciu v tomto odvetví počas viacerých storočí a že takto sprostredkovaná nesprávna informácia môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľov o kúpe tovaru označeného jednou z týchto ochranných známok, keďže spotrebitelia luxusných kožených výrobkov prikladajú význam histórii a dlhodobej tradícii podniku, ktorý ich uvádza na trh, a vyvodzujú z toho, že tieto výrobky majú osobitnú kvalitu alebo prestíž.

29 Ako však v podstate uviedol generálny advokát v bode 43 svojich návrhov, zahrnutie roka, ktorý príslušná skupina verejnosti vníma ako rok založenia podniku, do ochrannej známky, môže prípadne evokovať špecifické know-how, ktoré je zárukou kvality tovaru označeného touto ochrannou známkou a prispieva k jeho prestížnemu obrazu. Keďže kvalita tovaru je jednou z vlastností, ktorú demonštratívne uvádza článok 3 ods. 1 písm. g) smernice 2008/95, a táto vlastnosť môže v oblasti luxusných výrobkov vyplývať aj z výzoru a prestížneho obrazu tovaru (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2009, Copad, C-59/08, EU:C:2009:260, bod 24), existenciu skutočného klamania alebo dostatočne závažného rizika klamania verejnosti v zmysle tohto ustanovenia možno konštatovať, pokiaľ know-how takéhoto časového rozsahu, a teda záruka kvality a prestížny obraz, ktoré sú s ním spojené alebo z neho vyplývajú, neexistujú.

30 Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci posúdil, či je číselný údaj uvedený v ochranných známkach, ktorých zrušenie sa navrhuje, vnímaný príslušnou skupinou verejnosti ako rok založenia podniku a či evokuje také špecifické know-how, ako je dlhoročné know-how, ktoré poskytuje záruku kvality a prestížny obraz tovaru, pre ktorý je ochranná známka zapísaná. V tomto rámci musí vnútroštátny súd preskúmať každú z ochranných známok ako celok, pričom okrem číselného údaja 1717 zohľadní najmä výraz „Paris“ uvedený na týchto ochranných známkach, ako aj posolstvo, ktoré tieto ochranné známky vyjadrujú vo vnímaní príslušnej skupiny verejnosti.

31 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 písm. g) smernice 2008/95 sa má vykladať v tom zmysle, že ak ochranná známka obsahuje číselný údaj, ktorý môže príslušná skupina verejnosti vnímať tak, že označuje rok založenia podniku, a z dôvodu, že tento rok je dávno minulý, evokuje dlhoročné know-how poskytujúce záruku kvality a prestížny obraz tovaru, pre ktorý je ochranná známka zapísaná, hoci know-how s takýmto časovým rozsahom neexistuje, možno z toho vyvodiť, že táto ochranná známka môže klamať verejnosť v zmysle tohto ustanovenia.

O trovách

32 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred predkladajúcim vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 3 ods. 1 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok

sa má vykladať v tom zmysle, že:

ak ochranná známka obsahuje číselný údaj, ktorý môže príslušná skupina verejnosti vnímať tak, že označuje rok založenia podniku, a z dôvodu, že tento rok je dávno minulý, evokuje dlhoročné know-how poskytujúce záruku kvality a prestížny obraz tovaru, pre ktorý je ochranná známka zapísaná, hoci know-how s takýmto časovým rozsahom neexistuje, možno z toho vyvodiť, že táto ochranná známka môže klamať verejnosť v zmysle tohto ustanovenia.

Podpisy